

- att villkoret är klart och begripligt formulerat, det vill säga att det inte bara är grammatiskt begripligt för konsumenten, utan även att avtalet på ett transparent sätt anger hur den mekanism som det aktuella villkoret hänvisar till konkret fungerar samt hur denna mekanism förhåller sig till den mekanism som föreskrivs i andra villkor så att konsumenten, på grundval av klara och begripliga kriterier, kan bedöma vad de ekonomiska följderna av avtalet blir för honom eller henne.

⁽¹⁾ EUT C 142, 12.5.2014.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 april 2015 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – GST – Sarviz AG Germania mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-111/14) ⁽¹⁾

(Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Principen om skatteneutralitet — Person som är betalningsskyldig för mervärdesskatten — Tjänstemottagaren har felaktigt betalat mervärdesskatten — Tjänsteleverantören åläggs att betala mervärdesskatten — Avslag på tjänsteleverantörens ansökan om återbetalning av mervärdesskatt)

(2015/C 205/13)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GST – Sarviz AG Germania

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Domslut

- 1) Artikel 193 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/88/EU av den 7 december 2010, ska tolkas så, att om en tjänst tillhandahållits från ett fast driftställe i den medlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, så är det endast den beskattningsbara person som tillhandahållit tjänsten som ska anses vara betalningsskyldig för mervärdesskatten.
- 2) Artikel 194 i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2010/88, ska tolkas så, att den inte ger en medlemsstats skattemyndighet rätt att anse att det är tjänstemottagaren som är betalningsskyldig för mervärdesskatten när tjänsten tillhandahållits från ett fast driftställe tillhörande tjänsteleverantören, och när såväl tjänsteleverantören som tjänstemottagaren är etablerade i samma medlemsstat, även om tjänstemottagaren redan har betalat denna skatt på grund av det felaktiga antagandet att tjänsteleverantören inte hade något fast driftställe i denna stat.
- 3) Principen om mervärdesskattens neutralitet ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som gör det möjligt för skattemyndigheten att avslå tjänsteleverantörens ansökan om återbetalning av den mervärdesskatt som denna erlagt, samtidigt som tjänstemottagaren, som också erlagt mervärdesskatt för samma tjänster, inte får dra av mervärdesskatten, med motiveringen att denna inte innehade det motsvarande skattedokumentet, eftersom nationell lagstiftning inte tillåter rättelse av skattedokument när det finns ett beslut om efterbeskattning som trätt i kraft.

⁽¹⁾ EUT C 142, 12.5.2014.